

Allah Sabredenlerle Beraberdir

— safdeha · 30 Ekim 2017

Dünya, “Ben” üzerine kurulmuş. Her negatif yaklaşım, şiddet veya kötü söz, neden kendisine söylenmiş düşünmeden, yalnızca kendini haklı çıkaracak eylem içinde olur. Bağırır çağırır, tepki gösterir, geçmişte yaşanan kusurları sayar ve arkasına bakmadan bulunduğu ortamdan çıkar gider. Oysa paylaşım iki insan üzerine kurulan denklemdir. “Ben” üzerine kurulduğunda, haklıyım diyende haksızlık yapar. Boş yere sinirlenme, boş yere soluyuştur. Neyi paylaşamıyorsun ya! Neyi ispat edeceksin... Oysa biraz önce kopacak fırtınayı sezen kişi, açıklamıştır nedenlerini, saymıştır! Karşısındaki ısrar etmektedir. Kendini haklı çıkarmak için çeşitli söylemleri, sinirlendirecek şekilde yüze vurunca, her ne kadar bu fırtınayı önlemek istese de önleyememiş ve olanlar da olmuştur. Kırmıştır, kırılmıştır... “Ben” galip gelmiştir!

Mutlu olmak bu yüzden zor, sanırım. “Ben” le başlayan her söylem, eğer karşısındakinin istediği gibi değilse, karşısındaki “Ben” de bunu istemiyorsa; birinden biri susmuyorsa, çatırdıyor işte, kavgalar başlıyor, cinayetler işleniyor, savaşlar başlıyor... Eğer ortak bir fayda ya da imana sebep ilahi niyet olmazsa, “Ben” nasıl başkasının dediğini kabul etsin ki?

Kur’anda Allah, hiç bir zaman “Ben” demiyor, hep “Biz” diyor yaradan. Eğer bütün “Ben” le şekillenebilseydi, bize yaradan “Biz” le yaşanacak olayları açıklar mıydı ki...

Bir olayın, bir senaryonun, bir paylaşımın olabilmesi “Ben” le değil “Biz” le olur. En küçük rol alan bile, o filmi şekillendirir, oskar ödülü alabilir. Her oluşumun içinde “Ben” ler olmaz, kısacası dünya yalnız yaşanılır bir yer değildir. Herkesin görevi vardır ve bu görevdeki üstünlüğü, hasedi, kini, mahareti içine alan davranışlar, “Ben” le şekillenemez, asla!

Yağmur yağacaksa, su buharlaşmalı, yükselip bulut olmalı, çoğalmalı ve sıkışmalı, hava sıcaklığına göre yağmur olup yere düşmelidir. Yere düşen su damlasının hikayesi her görevin layıkıyla yerine getirilmesiyle son şeklini alması sonucunda üretilir. Damla “Ben” diyemez. Sonra kendisi gibilere karışır bütün şeklini alır “ Biz” olur, akar nehir olur!

Bir olayda suçlu aranacaksa, o olaya karışıp şekillenmesinde her rol alan herkes aynı derece de suçludur. Suç bir kişiye yüklenemez. Eğer biri hata yapmışsa neden diğeri bu hatanın devamına sebep olur ki? Eğer zincir kırılmışsa, o kırılan zincirden tutmamışsa, o zincire bağlı insanlar uçurumdan aşağıya ölüme uçmuşlarsa; zinciri kıranı suçlamak yerine o kırılan zincir tutmak ve tamir etmek gerekmez miydi? Bana dokunmayan bin yaşasın misali...

Kızan bırak ne yaparsa yapsın, tepki gösterebilir, hala bağırıp devam etsin, suçlasın! Sen sabırlı ol... O kızgın sirkenin kabına zarar vermesini önle, bırak zamana bırak her şeyi... Rabbim diyor ki, sabredin...

Allah sabredenlerle beraberdir! Yangına körükle gitmeye gerek de yok!

Hep birlikte, "Ben" hırkasını çıkaralım ve sabır hırkasını giyelim, "Biz" olalım, lütfen!

Saffet Kuramaz